SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1859. **Zondag 24 April** **No. 17.**

PARAMARIBO.

De Curaçaosche Courant deelt het volgende uit het *Boletin Oficial del Estado de Coro*" dd: 26 Feb. jl. mede:

»Na de omwenteling in den nacht van den 20 op den 21 Februarij jl. in de stad Coro werden in eene vergadering van ingezetenen van Coro op den 25, drie personen gekozen om voorloopig het Bestuur waartenemen, bekleed met de vereischte magt ter verdediging en instandhouding van den staat tot zoo lang het algemeen bestuur door het volk zal gekozen zijn. Bij meerderheid van stemmen werden gekozen: de Heeren José Toledo, Nicolas Zaldarriaga, Pedro Torres en als plaatsvervangers: de Heeren Fransisco Santana, José Ma. Sanches Granadillo en José T. Pereira. Na den afloop der vergadering werd de akte geteekend door den Gouverneur Zaldarriaga en den Secretaris Victor Hansen.

Op denzelfden dag hielden de leden van het voorloopig Bestuur eene vergadering en verklaarden het hun door de keuze van het volks opgedragen gezag te aanvaarden en krachtens hetzelve tot voorzitter van het Bestuur te benoemen den Heer Nicolas Zaldarriaga, tot Gouvernements Secretaris den Heer José Toledo, tot Secretaris van financien en algemeen bestuur den Heer Pedro Torres; en besloot met te verklaren dat het voorloopig bestuur van den onafhankelijken staat van Coro gevestigd is.

Bij besluit van het voorloopig gouvernement van dezelfde dagteekening, worden alle constitutionele en wettelijke verordeningen, welke op den 20 Februarij jl. in werking waren, behouden, mits zij niet in strijd zijn met de beginselen en instellingen van de omwenteling.

Bij een ander besluit, ook van dezelfde dagteekening, wordt eene verandering in de vlag gebragt. Er zullen zeven blaauwe sterren in de gele baan der vlag staan, ter aandenking aan de zeven provintien, welke in 1811 het Venezolaansche bondgenootschap uitgemaakt hebben.

Generaal Ezequiel Zamora is bevorderd tot divisie-generaal en kolonel José Rosario Gonzáles tot brigade-generaal; zij zijn aangesteld tot eerste en tweede opperbevelhebbers der krijgsmagt van den staat en der krijgsverrigtingen van het Westen; al hetgeen zij verrigt hebben sedert hunne aankomst in Coro, is door het Bestuur goedgekeurd; hun is tevens de magt gegeven om maatregels te nemen ter verdediging der instellingen van den staat, en om militaire bevorderingen te verleenen tot den rang van majoor toe.

Het Bestuur van den Staat van Coro verklaart dat de Staat geene vijanden erkent dan de genen, die met er daad pogingen aanwenden tegen zijne onafhankelijkheid. Niemand zal bemoeijelijkt worden wegens zijne staatkundige gevoelens, noch voor hetgeen hij mogt gedaan hebben; het zij hij de omwenteling toegedaan of tegen dezelve is; allen zullen gelijke vrijheid genieten, zoolang zij niet ondernemen de instellingen van den staat omver te werpen. Ten gevolge van deze verklaring zal niemand gevangen gehouden worden wegens de staatkundige gebeurtenissen, welke plaats gehad hebben."

DE KEIZER VAN HAITI.

(*Overgenomen.*)

Het onlangs door den Heer Paul Dhormoys uitgegeven werk getiteld: »Een bezoek bij Soulouque," geeft een geenzins onbelangrijke schets van den toestand waarin het eiland Haïti tegenwoordig verkeert.

Een beknopt uittreksel van vermeld werk, waarin de held van St. Domingo met zijne hof- en staatslieden in de levendigste kleuren worden afgebeeld, zal gewis onze lezers niet onwelkom zijn, op het oogenblik dat Soulouque van zijn troon ontzet is geworden.

»Het is omtrent vijf jaar geleden," dus schrijft Dhormoys »dat ik met den graad van onderofficier in een artillerie regiment de militaire kweekschool verliet. Eene promotie waarin men mij over het hoofd had gezien, verbitterde mij zoo zeer dat ik mijn ontslag indiende, dat, tegen mijne verwachting onmiddelijk werd aangenomen. Mijn regiment verlatende, keerde ik, vrij ontevreden over de wereld en mij zelven, naar Parijs terug waar ik mij onledig hield met te Sainte-Barbe mathesis te repeteren. Mijn vooruitzigt was alles behalve *couleur-de rose*, toen op zekeren morgen een mijner oude kameraden mij op het plein van het Pantheon aansprak. «Welnu, stijfkop, hebt ge al water bij uw wijn gegoten? . . Luister gij hebt wel een dwaasheid begaan, maar zij is niet onherstelbaar. Wij zullen eerlang wel weder kruid ruiken en dan kunt gij op nieuw dienst nemen. Intusschen kunt gij wat reizen, om u te verstrooijen. Gisteren vernam ik bij toeval dat er te St. Domingo officieren gevraagd worden om het leger te onderrigten. Waarom daar niet heen getrokken om er wat theorie te leeren?»

Tot mijn schande moest ik bekennen dat ik van de republiek van St. Domingo weinig afwist, alleen dat, het eiland Domingo eertijds in twee deelen en ander Fransche en een ander onder Spaansche heerschappij verdeeld was; maar ik meende dat, na den opstand der zwarten in 1791, deze beiden vereenigd waren onder den scepter van Soulouque die het gansche eiland Haïti beheerschte.

Mijn kameraad verklaarde mij hoe, sedert 1844 het spaansche gedeelte in een jeugdigen onafhankelijken staat herschapen was, onder den naam van Dominikaansche republiek, welke steeds getrouw was gebleven aan haar democratischen regeringsvorm, terwijl de Fransche bezitting zich onder de dynastie der Faustins tot een Keizerrijk had verheven.

Drie weken later zeilde ik met een kapitein van de genie, Mendès, in de «Penelope» naar St. Thomas, van waar een Dominikaansch schip ons zou afhalen.

Zoo vond ik mij, zonder eigenlijk de minste haat of vooroordeel tegen Keizer Faustin I te hebben, op eens onder zijne vijanden geschaard. Geen mijner verwandten had ooit een enkel suikerriet in St. Domingo bezeten, noch eenigen afkeer tegen een van het negerras gevoeld. Onwillekeurig gevoelde ik achting voor den man die zich het oppergezag had weten aan te matigen en te handhaven, voo

ARCHIE CAMPBELL,

of de magt van het Alphabeth.

XVIII.

Archie's verhaal verwekte veel verwondering en belangstelling, toen hij zich eindelijk bij het gezelschap aan de theetafel in de tuinmanswoning vervoegde; en toen James Muir en zijne vrouw met hem naar huis keerden, wenschten zij hunnen vriend van harte geluk.

„Uwe fortuin is gemaakt, Archie, als Mr. Baird te Edinburgh een boekverkooper vindt, die de vertaling van uw handschrift koopt. Ja, ja, gij zult het nog zien: wij zullen u spoedig in de stad hebben, onder de gepruikte heeren, en dan moet gij ook eene vrouw hebben. Wat zegt gij van de kleine Mary Barnes? Ik geloof dat zij veel zin in u heeft."

't Was goed voor hem dat zijne vrouw zich verwijderd had, toen hij aldus schertste met den naam harer zuster. Archie keerde zich om, half verstoord om de spotternij zijns vriends over hetgeen hij begonnen was als zijn zwak punt te gevoelen. „Kom, kom, man, bloos maar niet," vervolgde James; „ik zou haast denken dat gij haar niet goed genoeg oordeelt voor zulk een groot schrijver."

„Foei, zeg dat niet," antwoordde Archie; „gij weet wel dat ik groote achting voor Miss Barnes koester, maar — ik zal wel nooit trouwen; ik heb niet veel tijd om aan zulke dingen te denken."

„De tijd zal het leeren," hernam James droogjes; en dit onderwerp bleef rusten.

„Wel, nu zullen wij de kans eens beproeven bij een der groote Edinburgsche boekverkoopers. Uw boek is voltooid, en, als ik mij niet bedrieg, wel waard gedrukt te worden. Wat zegt gij van een uitstapje naar de groote stad? Zou Mr. Donaldson u eene week kunnen missen?"

't Was Mr. Baird die sprak, terwijl hij naast Archie in diens studeerkamertje zat, waar zij het handschrift zorgvuldig doorgeloopen en herzien hadden. Verscheidene maanden waren sedert hunne eerste gelukkige ontmoeting verloopen, en de oude man had met steeds klimmende belangstelling de vorderingen van zijnen jongen vriend onderzocht en bewonderd. Op den tijd hunner eerste ontmoeting had hij eene gehuwde dochter bezocht, en later eene kleine woning in de nabuurschap gehuurd, waar zijn tijd verdeeld was tusschen haar en Archie Campbell, daar ligchaamszwakte hem genoodzaakt had de werkelijke pligten van zijn leeraarsambt te laten varen.

„Ik zou het boek deze eerste maal niet onder mijn eigen naam uitgeven," was de raad van zijnen vriend; „er is altijd een vooroordeel te bestrijden, ware verdienste heeft altijd den nijd te trotseren; en als het boek uitkomt als „vertaald door den onder-tuinbaas van den hertog van A...," dan geloof ik dat voor die beide gevoelens een ruim veld zou geopend worden. Daarenboven, een naamloos schrijver verwekt onfeilbaar nieuwsgierigheid en een zekeren graad van belangstelling. Wie weet of gij nog niet eenmaal zult aangeduid worden onder den naam van den „Grooten Onbekende!"

Archie glimlachte en antwoordde zedig: „doe zoo als gij verkiest, mijnheer, en het zal zeker goed zijn."

Mr. Donaldson gaf Archie eene week verlof, en zoo gingen de beide vrienden naar de hoofdstad. Hunne pogingen werden met een gelukkig gevolg bekroond, en binnen weinige maanden zouden de eerste drukproeven van het boek aan Archie worden toegezonden.

Het oude kasteel had eindelijk de voorgenomene veranderingen en vergrootingen ondergaan. De oude toren zag nog over de oude muren heen, welke nog gedeeltelijk met schilderachtig klimop begroeid waren, terwijl de nieuw aangebouwde gedeelten in sierlijke overeenstemming aan de oude overblijfsels beantwoordden. Mr. Morton kwam en beschouwde zijn werk met verschoonbare tevredenheid en verrukking. De metselaars en timmerlieden werden afbetaald, en hunne plaatsen vervangen door verwers en stukadoors, die weder op hunne beurt opgevolgd werden door hen die de meubelen en verdere versierselen aanbragten. Er heerschte in het aloude kasteel eene drukte als zelden te voren het geval was geweest. Des hertogs oudste dochter zou binnen kort in het huwelijk treden met den erfgenaam van een aanzienlijk nabij gelegen landgoed, en den volgenden zomer zouden er groote feesten plaats hebben.

En hoe gevoelde zich Archie in dat vooruitzigt? Het verheugde hem weder in aanraking te komen met Mr. Morton en diens familie. Had die heer hem vergeten of verwaarloosd? Geenzins; hij was altijd vriendelijk en goedig, steeds dankbaar jegens den jongen tuinman voor het redden van zijn kind met gevaar van diens eigen leven. Hij stelde belang in den weetgierigen jongeling, die het door eigen inspanning en studie zoo verre gebragt had; maar hij giste geenszins hoe groot diens kennis reeds was. 't Was hem nooit in de gedachte gekomen, dat onder dat boersch gewaad de ziel van het genie ademde, en het vaste besluit om zich op arendsvleugelen tot eene aanzienlijke hoogte in de maatschappij te verheffen. „Wij zullen u weldra weder zien, Archie," waren bijna zijne laatste woorden. „Zorg dat gij Miss Ellen's tuintje in orde hebt; want, hoewel zij nu bijna een volwassen meisje is, koestert zij nog altijd zekere voorliefde voor de plekjes, die in hare herinnering verbonden zijn met hare kinderlijke genietingen op deze ver afgelegene plaats."

„Hij ziet nog steeds enkel den tuinman in mij," dacht Archie, half verwijtend, vergetende dat hij hem nooit gesproken had over zijne groote vorderingen in het verwerven van wetenschap, noch over zijne pogingen om als schrijver op te treden. Hij zeide alleen; „Miss Ellen heeft mij dit maal niet geschreven, mijnheer."

„Zij heeft weinig vrijen tijd; hare vriendin Miss Dolby logeert eene maand bij haar, en de jonge dames moeten aan eene reeks van uitnoodigingen voldoen; maar zij heeft mij voor u haren groet medegegeven, en hoopt u aanstaande week te schrijven."

Deze brief kwam dan ook, en sprak zoo minzaam van de aangename verwachting van hem te zien, dat hij zich overtuigd hield, dat Miss Dolby toch niet haar gemoed met dwazen hoogmoed bedorven had; en daarom zaaide hij in haar tuintje welgemoed de schoonste en liefelijkste bloemen en hij snoeide en bond in het schoone prieel aan het zeestrand, en harkte al de paden nabij den grooten met waterlelies bedekten vijver, opdat zij zien mogt dat haar nederige vriend Archie niet vergeten had wat haar behaagde, die reeds als kind de teedere snaar van zijne verstandelijke begeerten aangeraakt en in latere jaren een bepaalden grondslag aan zijne nog onbeschaafde denkbeelden gegeven had.

„Hier is goed nieuws voor u, mijn jongen," zoo luidde de opgeruimde stem van Mr. Baird, terwijl hij op zekeren avond Archie's woning binnen trad. „Mr. B.... de boekverkooper, heeft mij met een enkel woord geschreven, dat er twee exemplaren van uw boek voor u en mij onderweg zijn. Het heeft te Edinburg reeds veel opzien gebaard, twee der professoren hebben hem opgezocht om naar des schrijvers naam te vragen, en de tijdschriften hebben er met veel roem melding van gemaakt. Binnen eene maand zult gij het bepaalde honorarium ontvangen" Archie was buiten zich zelven van vreugde, en toen de oude heer hem deelnemend de hand schudde, stonden zijne oogen vol tranen en moest hij zich omkeeren om zijne ontroering te verbergen.

De bewoners van het landgoed werden omstreeks dezen tijd verrast door de onverwachte komst van den hertog. Hij kwam met het doel om de volvoerde verbouwingen en vergrootingen na te zien, alvorens hij ze voor geheel voltooid verklaarde; inmiddels vergenoegde hij zich met een paar eenvoudig gemeubelde kamers op het kasteel. Een tijd van rust in de werking der groote staats-machine verschafte hem deze gelegenheid, en hij scheen in die tijdelijke afzondering van staatsie, etiquette en hoofsche pligtplegingen een groot genot te vinden. Elken morgen ontmoette men hem op het landgoed, gekleed in een gemakkelijk morgengewaad, de punten vol grootsche of vreedzame schoonheid beschouwende welke het afwisselend natuurtooneel aanbood, en zich gemeenzaam onderhoudende met iederen arbeider dien hij aantrof.

(*Wordt vervolgd.*)

dien zwarten hoofdman die, ofschoon in onze oogen belagchelijk, desniettemin, in zijn soort een groot man zijn moest. Onze reisgezellen, de officieren van het fregat lieten mij niet lang in deze dwaling. Een hunner had het hof van Haïti bezocht, anderen hadden op hunne kruizingen in de baai van Porte-au-Prince er genoeg van gehoord. Uit hunne antwoorden op mijne vragen merkte ik spoedig dat ik beter deed mijne sympathie te verbergen.

»Denk niet," zeide mij eens een adelborst, dat de platen van Cham caricaturen zijn; neen, het zijn wezenlijke schetsen."

»Daar gij deze personen van nabij gezien hebt," hernam ik, »zult ge mij welligt eenige bijzonderheden van hen kunnen mededeelen."

»Volgaarne," antwoordde hij. «Ik zal u trachten een denkbeeld te geven van dit rijk zoo als er slechts weinigen en van dezen Keizer zoo als er geene meer zijn.

Soulouque is een dikke neger van zestig jaar. Hij droeg dien dag een bruin fluweelen jas naar den Franschen smaak, waarop de orden van *zijn* legioen van eer en *zijn* orde van St. Faustin prijkten; witte casimieren broek en witte zijden kouzen met schoenen met groote diamanten gespen. In deze kleeding had hij veeleer het voorkomen van een dikken lakei dan van het zoo zeer geducht opperhoofd, door wien honderden tot den dood gedoemd zijn, alleen omdat hun huid iets minder zwart was dan het zijne. Het was evenwel Faustin in persoon die daar zat te eten en te drinken, even als alle andere eenvoudige stervelingen. Hij was dien dag in een zeer goede luim en verhaalde gedurende het dessert verscheidene anecdotes uit Matthieu Laensbergs almanak, zijn geliefkoosde lectuur, sedert dat hij vlug lezen kan. Hij spreekt gaarne Fransch, en zoo lang de zinnen kort zijn, kan hij zich met gemakkelijkheid uitdrukken, maar zoodra raakt hij niet door de hitte van het gesprek vervoerd, of hij laat den verheven stijl varen en gebruikt het patois van zijne voorvaderen, waarin hij zich met zoo veel vuur en zoo veel vlugheid weet uit te drukken, dat men moeite heeft zijne woorden te volgen."

»En de Keizerin," vroeg ik.

»Zij was ongesteld, maar werd vervangen door de Prinses Olivia een vijftienjarig meisje en door de Prinses Clélia, 's Keizers zuster.

»En de hertog van Tron-Bonbon?" vroeg Mendés. »De Hertog van Tron-Bonbon is maarschalk en minister van oorlog, ik zat naast hem aan tafel. Onder het eten deed hij mij onophoudelijk vragen over het Fransche leger. Dien morgen had er eene inspectie plaats gehad, de Hertog vroeg of ik ze had bijgewoond en wat ik van de troepen dacht."

Op de inspectie, welke ik bijwoonde, had ik de nieuwsgierigheid, de koperen plaatjes op de shakos der grenadieren van nabij te willen bezien waarop zeer duidelijk te lezen stond *Sardines à l'huile* Barton & Co. Lorient.

De koopman die met de leverantie van de shakos voor dit uitverkoren korps belast was, meende waarschijnlijk geen beter gebruik van deze oude doosjes te kunnen maken. Overigens zijn de dappere Haïtische generalen nog niet ver genoeg in de kunst van lezen gevorderd om hier iets zonderlings in te vinden.

Men moet evenwel bekennen dat zij aan hunne eigene kleeding meer zorg aan den dag leggen. Zij spreiden eene weelde ten toon van goud en veêren, die wanneer men hun betrekkelijk gering inkomen van 75 fr. per maand, in aanmerking neemt, een hoogen dunk van hun staathuishoudkunde inboezemt. Zij weten evenwel alle mogelijke voordeel van hunne ambten te trekken en zoodoende als ook door nuttige ondernemingen hunne inkomsten te vermeerderen. Zij associeren zich met kooplieden en leenen hunne onderhoorigen om geheele bosschen mahonijhout boomen om te hakken en te vervoeren. Hiervoor ontvangen zij de helft der winst, terwijl zij in de onderneming niets wagen.

Een ander deel van hun budget dat vooral vermelding verdient is de aanbestedingen. Soulouque die voor zijn privé gierig mag heeten, betoont niet de minste bezuiniging in de inkomsten van den staat. Ten einde met gesloten beurs zijne gunstelingen rijkelijk te kunnen begiftigen, belast hij ze met eene of andere aanbesteding, waaruit hij zeer goed weet dat zij alle mogelijke voordeel trekken. Tijdens mijn verblijf te Port-au-Prince, wilde Faustin een zijner hovelingen, voor ik weet niet welke gewigtige diensten beloonen. Er was maar een bezwaar. Al de lands-magazijnen waren van alles ruim voorzien. De gunsteling zou derhalve zijne beurt moeten afwachten, maar werd intusschen belast met de leverancie van zes duizend ned. pond lak, welke de senaat voor de rijks kanselarij noodig achtte.

Als men dezen dikken zwarte op een parade of in zijn troonzaal ziet, zou men denken dat er niets aan zijn geluk ontbrak.

Gevreesd door zijne onderdanen en vooral door de kleurlingen die hij zoo streng gekastijd heeft, durft niemand zijn gezag betwisten. Met verscheidene Europesche Vorsten onderhandelt hij als met zijn gelijken. Sommige lieden hebben zelfs aanzoek gedaan voor zijne ridderorders en Soulouque heeft de onbeschaamdheid gehad ze te weigeren. Koffij, mahonij Campeche-hout en andere voortbrengselen worden met groot voordeel afgezet en de vijfde penning welke van alle inkomsten des lands eene vrij aanzienlijke opbrengst geeft, wordt den Keizer toegewezen.

Niettegenstaande dit alles wordt hij toch menigmaal in den slaap gestoord door twee schrikbeelden: de Domingers en de Franschen. De verovering van het gemeenebest van St. Domingo is zijn ideaal. Daar vooreger, zoo als hij beweert het oude St. Domingo en de tegenwoordige republiek één staat vormden, beschouwt hij deze laatste nu als oproerig en zal niet rusten voor dat hij het aan zijn gezag onderworpen heeft. Te vergeefs trachten Engeland en Frankrijk dezen kleinen staat te beschermen en Soulouque het nuttelooze van zijn streven onder het oog te brengen. Iedere lente worden nieuwe troepen geworven en trekt Soulouque ten strijde.

Zijn leger 9 à 10,000 man sterk verlaat Porte-au-Porte tegen het begin van Maart. De zwarten zijn niet zeer krijgshaftig en, wetende of vermoedende dat er in het gevecht waarin de Keizer het voort, niet veel laauweren te oogsten zijn, nemen zij de eerste de beste kans waar, om onder weg te deserteren. Niemand denkt het den moeite waard de vlugtelingen op te sporen. Na een togt van omtrent drie weken, over diepe moerassen, onbegaanbare wegen en digte bosschen, bereiken de sterkste eindelijk de g enzen. Maar in welken staat? De mondbehoeften zijn onderweg gebleven, als de krijgsvoorraad is verbruikt, want een neger, die een geweer heeft, *dat schot geeft*, zal geen boom voorbijgaan, zonder er op te vuren, vooral geen vijgenboom, waarin naar zijne meening de slang schuilt die Eva verleidde.

De kleederen waarover de zwarte helden zich weinig bekommeren leggen meestal in fladders langs den weg en wapens, die hen te zwaar zijn, worden in de rivier geworpen. Een paar stukken geschut zonder affuit, blijven soms wel over, welke later als ter herinnering van de aankomst der Keizerlijke legers worden achtergelaten, maar waarmede intusschen alleen de saluutschoten gedaan worden ter eere van den Keizer Faustin, bij zijne aankomst op vijandelijken grond en de inbezitneming van de republiek van St. Domingo.

Hoogst bevredigd trekt de krijgsman weder af en Soulouque gaat naar Port-au Prince, zijne zege door een te Deum vieren. Na afloop der plegtigheid fusilleerd men die generalen die niet tegenwoordig waren bij 's Keizers zegevaart, en die niet slim genoeg zijn geweest zich uit de voeten te maken.

's Keizers vijanden intusschen van de aankomst van den geduchten Soulouque verwittigd, trekken in allerijl tegen hem op, zoodra hij den rug heeft gekeerd, en vervolgen hem, altijd op een goeden afstand, tot dat hij zijn grondgebied bereikt heeft, wanneer zij, op hunne beurt den terugtogt aannemen en onderweg een rijken buit zamelen. Het spreekt van zelf dat in deze gedenkwaardige veldtogten de vijanden nimmer elkander ontmoeten. Eens gebeurde het evenwel, hetzij door toeval, hetzij ten gevolge der slechte verordeningen, dat drie of vier honderd Haïtische helden uit eene engte te voorschijn komende, op het onverwachts door eene gelijke bende Domingers getroffen werden. Terstond vielen de vijandelijke benden op elkaâr aan en wedijverden met elkaâr in een vurig, vuistgevecht.

Ofschoon dit gevecht, bekend onder den naam van den slag van Carreras ongelukkig voor de Haïtiers was, die één man verloren welke door de vlugtelingen vertrapt werd, meende Soulouque, zich nu genoegzaam onderscheiden te hebben om den titel van Keizer aan te nemen. De generaal Santana die het leger der republiek aanvoerde ontving de titel van «opperhoofd der legers der republiek van Domingo, bevrijder van zijn vaderland en president van den staat.

In het begin baarden deze togten veel ongerustheid onder de Haïtische diplomatie. De Fransche Consul schreef aan het hoofdstation der Antilles, dat Soulouque geduchte toebereidselen maakte om de jeugdige republiek te overvallen. In het oogenblik dat de Keizer zich op marsch wilde begeven kwam een stoom-adviesjagt vóór Porte-au Prince en de Consul Generaal, gevolgd door de leden der legatie, in groot tenue, verwittigde den Keizer dat hij onmiddellijk Porte-au-Prince zou beschieten, indien hij niet van deze expeditie afzag. Faustin was woedend, verklaarde dat de Franschen hem zijne zege benijdden, maar onderwierp zich eindelijk en stelde zich tevreden met eene militaire toer door zijne staten.

Een ander niet minder geducht schrikbeeld vindt Faustin in den Franschen Consul, den Heer Raybaud, die door de geestkracht welke hij in alle netelige omstandigheden en vooral ten tijde van den moord der kleurlingen aan den dag heeft gelegd, den Keizer vrees en eerbied heeft weten in te boezemen. Deze vrees oefent tevens een beslissenden invloed uit op de uitbetaling der leening van Haïti en de schadevergoeding van St. Domingo. Soulouque smeekt én den Hemel én Frankrijk hem een ander afgezant toe te zenden, doch zijne beden blijven onverhoord. Deze worden welligt, aan den eenen kant verworpen tot straf voor de wijze waarop hij den Pauselijken nuncius, Monseigneur Spacapietra ontving; gekomen zijnde, om met het hof een concordaat te sluiten, verpligt werd onverwijld de plaats te verlaten. En Frankrijk schat de diensten van den Heer Raybaud te hoog om hem te doen vervangen.

Eens meende de wraakgierige Vorst, dat zijne beden verhoord waren. De zaakgelastigde zou, na een kort verlof, in de «Amazone» naar Haïti terugkeeren. Op eens kwam de tijding te Port-au-Prince, dat het vaartuig, met meer dan 200 passagiers verbrand was. «De hemel is dan eindelijk regtvaardig!» riep Soulouque in vreugde uit. Zijne vreugde was evenwel van korten duur, daar de Heer Raybaud, wiens vertrek eenige dagen te Parijs vertraagd was, zich in een ander schip had ingescheept. Men zegt zelfs, dat op het oogenblik dat Faustin zich over Raybauds's dood verheugde, deze in persoon bij hem op eene achterstallige betaling van eenige duizend franken kwam aandringen.

Zoodra een Franschman eenige reden heeft tot klagt over een van Faustin's onderdanen, verschijnt de gevreesde Consul om voldoening te eischen.

«Helaas Consul!» roept de verschrikte Keizer die reeds den uitslag voorziet, «Ik weet het; morgen zal ik den schuldigen laten doodschieten.»

«Uwe Majesteit kunt met uwe eigene onderdanen doen zoo als gij goedvindt, maar ik verlang meer — ik eisch schadevergoeding.»

«Ach Consul, uwe eischen hebben in de laatste maand mijne schatkist geledigd; ik kan niet eens mijne soldaten betalen.»

«Ik zal dan aan den kommandant Barbaroux moeten schrijven.»

«Doe dat niet! ik verzeker u dat ik op het oogenblik geen geld heb.»

«Het doet mij leed, maar zoo ik morgen de twee duizend piasters niet heb, zal ik er den kommandant kennis van moeten geven.»

«Goede Raybaud! Twee duizend piasters voor zulk eene kleinigheid! kom aan, eene kleine vermindering!»

«Onmogelijk Uwe Majesteit, de zaak kan niet anders geschikt worden»

Wanneer Soulouque eindelijk ziet dat er niets aan te doen is, onderwerpt hij zich alweder aan zijn vonnis, Zoodoende is het den Franschen gelukt, zich op Haïti als godheden te doen eerbiedigen.

Het is vooral tegen de termijn van de uitbetaling der interesten van de leeningen dat de woede van Soulouque ten top stijgt. Hij houdt zich ziek, blijft te bed, of is voor niemand te spreken. Eens ging hij zoo ver dat hij den afgezant 200,000 fr. aanbood indien hij zijn ontslag nam. De Heer Raybaud antwoordde hem kort weg, dat een ander eveneens zou handelen en dat de Keizer moest bedenken dat, als hij weg was, de kommandant, Barbaroux er nog was, om de traktaten te doen eerbiedigen, en dat deze geen scherts verstond.

„Wie is die gevreesde Barbaroux? vroegen wij allen.

Barbaroux is eigenlijk de naam van zeker kommandant, die zich in eene kleine zaak, welke in 1848 voorviel, zeer heldhaftig gedroeg, en sedert dier tijd geeft de Keizer dien naam aan alle Fransche kommandanten.

Barbaroux lag met zijn schip voor Port-au-Prince, ter bescherming der Fransche onderdanen. Op zekeren avond van een whist-partijtje aan het consulaat terugkeerende, werd een pistoolschot op hem gelost. Het schot miste gelukkig en de moordenaar vlugtte, doch niet voor dat de kommandant zijn gelaat in de maneschijn had kunnen zien.

Terstond werd vergoeding geëischt en beloofd. Men verzocht den Heer Barbaroux den schuldigen aan te wijzen om hem tot voorbeeld te stellen.

Zeer goed, hernam de kommandant, ik zal hem vinden.

Eenige dagen later aan wal gaande herkende hij zijn man onder verscheidene andere zwarte. Toen deze zag dat de officier regt op hem aankwam, nam hij de vlugt, maar de kommandant achterhaalde hem terstond, vatte hem bij de kraag, sleepte hem naar zijn boot en voerde hem mede aan boord. Dáár liet hij hem aan de ra binden, zoo dat zijne verbaasde makkers hem alle van het strand zien konden, en deed hem een goede dragt slagen toedienen. Dit geschied zijnde liet hij hem met de aan zijn ongeluk verschuldigde eer terug voeren.

De kastijding was natuurlijk door allen gezien en toen de ongelukkige terugkeerde, zich nog op de gekwetste plaats vrijwende, verzamelden zijne vrienden zich om hem heen, bevende van woede over de beleediging een Haïtischen burger aangedaan. Na eene korte beraadslaging besloot men den kommandant rekenschap voor deze behandeling te vragen. Terstond werd een heraut met eene uitdaging naar de brik afgezonden.

Men verbeelde zich evenwel de woede der Haïtiaten toen zij hun gelastigde, dezelfde kastijding zagen ondergaan als waarvoor hij vergoeding eischte. Hunne verbazing steeg evenwel ten top toen zij den kapitein met den patient in de boot zagen aan wal komen. Daar gebood hij zijne matrozen terug te keeren nam zeer bedaard, den sabel onder den arm en naderde de verwoede groep. De heldhaftige patriotten gingen eerbiedig voor hem op zijde. De geheele zaak kwam weldra Soulouque ter oore.

„Commandant *ci la la terrible* EN PILEN,"
Zeide hij tot den Heer Raybaud."

Helaas Sire! zoo zijn ze allen. Het best is zich er in te schikken en ze niet te dwarsboomen.

Dit begreep Faustin dan ook. Het gezigt van een oorlogschip met een kommandant Barbaroux boezemt hem het grootste ontzag in, betwelk hij doorgaans te kennen geeft door salutschoten, die meestal eenigen der ongelukkige artilleristen het leven kosten.

INGEZONDEN.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer FURET.)

Door W. E. H. WINKEL.

Correspondentie.

Voor ruim eene week geleden vernam ik, dat er zich binnen deze volkplanting gevallen hadden voorgedaan van pokken, zoo men zeide VARIOLA BENIGNAE, later scheen men te vreezen dat dezelven van een hevig karakter waren. Ben ik wel onderrigt dan viel deze betreurenswaardige omstandigheid, terstond in het oog van het openbaar bestuur en van het *Collegum Medicum*. De verklaring echter die daarop van een bevoegd *Arts* volgde, en, welke inhield, „*Dat deze pokken moesten gehouden worden voor goedaardig of min gevaarlijk*; deed de vrees weder merkelijk verminderen, en de rust door het gewaand gevaar geschokt, keerde weder.

Eenige dagen later, deden zich naar het schijnt weder verontrustende gevallen voor, die, zoo niet de verklaring van den *Arts* logenstraften, ten minste, eenig regt tot twijfelen omtrent die verklaring gaven, ja, volgens eenswijze van andere deskundigen, zoude er werkelijk reeds offers gebragt zijn, aan die verklaarde goedaardige pokjes; die offers rusten

echter stilzwijgend onder de groene zoden van den Godsakker. R. J. P.

Met angst, en teregt, moet elke kolonist bij de ontdekking van het bestaan dier ziekte in deze volkplanting vreesselijk getroffen worden. Wij willen de afgrijsselijke bladzijden in de geschiedenis van *Suriname* niet openleggen, noch wijzen op de duizende offers, die aan deze pest bezweken zijn, en welke zulk een ontzettenden invloed schijnt te hebben op de Indiaansche en Afrikaansche rassen, wij herrinneren alleen, dat deze ziekte onderscheidene malen in deze kolonie door aanvoer van schepen uitbrak, en vreesselijke verwoestingen aanrigtte vooral onder den slavenstand. Welke moeder zal nu niet sidderen en beven; wanneer zij den gang van dezen *Wurgengel* ziet geteekend, door aanval en dood; zal zij niet telkens bij het hooren van haar bestaan in wanhoop hare lievelingen aan het hart knellen, en door vreeze gefolterd worden, dat zij misschien reeds veroordeeld zijn, om in het prilste hunner jeugd ten grave te moeten dalen?

Deze gebeurtenis is bedroevend. Het is in dezen streng gedrukten tijd, waarin Suriname's ingezetenen leven, ontmoedigend dat er alweder nieuwe slagen onder hen zullen rondslingeren, waardoor menig leven, en veler bezittingen kunnen verloren gaan. Maar nog bedroevender is het, dat alweder de gepaste maatregelen zijn verzuimd, om die ziekte bij haar verschijnen zoo veel mogelijk te bestrijden en in haren verpestenden gang te verzwakken. In de eerste plaats gaat het ons verstand te boven; welke redenen er kunnen bestaan, dat de regering zich niet gedrongen voelt om het voorbeeld van Nederland te volgen, door eene verpligting daar te stellen bij *Wet*, dat alle kinderen, vooral die ter schole gaan, *moeten* gevaccineerd zijn, dat de kinderen uit den slavenstand zoo wel aan de hoofdplaats, als in de verschillende divisiën ook in deze verpligting begrepen zijn dat deze pligt rust op Eigenaars of vertegenwoordigers en dat elke geneeskundige steeds zal voorzien zijn, van koepokstof, door tusschenkomst van het Gouvernement.

In de tweede plaats vragen wij: „Of het niet ongeloofelijk zal klinken in de ooren van elk goed geordend staats bestuur van Europa, overtuigd van het *bezit* of het *kunnen* bezitten van middelen in deze volkplanting. „*Dat er geen pokstof in deze volkplanting aanwezig is, en dat men aan zulke zaken niet denkt, voor dat het gevaar als in ons midden staat.*" De middelen ter verkrijging dier stoffen zijn *zoo* ruim, en de correspondentie naar elke plek van *Europa*, *N. Amerika* en de *West-Indie* *zoo* menigvuldig, dat er geen verschooning voor het *niet* aanwezig zijn, kan gevonden worden. Wij spreken 1. van 26 mailpakketten 'sjaars, die *vice versa* deze kolonie in verbinding met Europa brengen. 2. van de groote hoeveelheid Nederlandsche schepen die op deze volkplanting varen en 3. van de groote hoeveelheid Nd. Amerikaansche schepen die met de kolonie handeldrijven. Door de twee laatstgenoemde gelegenheden, zonde er zeker telken reize versche stof te bekomen zijn. De vraag: „*kost zoo iets ook te veel?*" durven wij niet doen, ten eerste, om de spotlust van elk weldenkende niet op te wekken, en ten tweede omdat het eene zaak van leven en dood geldt, voor de bewoners dezer kolonie.

Wij willen uit bescheidenheid dit verzuim met een *niet* te *critisch* oog beschouwen, noch wijzen, op *zooveel nutteloos doen*, en het vergeten van nog honderde zaken die allang geschied hadden behooren te zijn, doch, wij betreuren die vergetelheid, maar nemen ook in geenen deele de verdediging tot verschooning aan, dat men *twee* of *drie* malen (naar ik verneem, op kennisgeving van het *Medisch Collegie*), pogingen deed, ter verkrijging van goede *koepokstof* die bij het gebruik bleek, krachteloos te zijn, neen telkens en altijd behoort voor deze zaak zorg te worden gedragen en streng toegezien dat de *vaccinering* tot veiligheid der inwoners, onophoudelijk doorgaat.

God gedankt, dat er nog bij *één* geneesheer of Heelkundige, voor een twaalftal *vaccines* Amerikaansche koepokstof gevonden is, wij hopen dat men geslaagd is in het verkrijgen van stof, opdat zoo veel wachtende moeders, met de wanhoop in het hart voor hunne lievelingen, door spoedige hulp gerust worden gesteld.

Wij twijfelen ook volstrekt niet, aan het ruimste herstel in deze vergetelheid, al zoude het alleen om der menschheidswille zijn, want men zal toch het leven van burgers en slaven niet willen opofferen, aan het moedwillig vasthouden van verkeerde begrippen en onnaauwkeurige veiligheids maatregelen. En is het noodig, welke inwoner zoude aarzelen om een gelijk deel in de kosten te dragen, die de uitgaven voor het invoeren van goede *koepokstof*, zoude na zich slepen? Voorzeker! zoude zij dat met een veel opgeruimder gemoed doen, dan hulp te moeten leenen, tot proeven van ondernemingen, die even als de groote LEVIATHAN voor het van stapel loopen reeds schipbreuk lijden.

FURET.

(*) Tot kennisgeving mijner lezers dient, dat het gehouden „BUURPRAATJE" in het Weekblad van *Zondag ll. niet* van mij is zoo als sommigen veronderstellen.—

FURET.

LXXX.

(*) INGEZONDEN BRIEF VAN PROFESSOR *PUBLICI* AAN *FURET*.

MI DOMINE *FURETI*.

Er is geen *phrasis Emphasis* genoeg, om de aller ellendigste ellendigheid te beschrijven, waarin wij professoren ons bij de tegenwoordige hitte met onze lieve *Juventute* bevinden.

Hebt gij oude Heer, ooit een vergadering van kleine kuikentjes gadegeslagen welke pas uit de moederlijke eijerenschalen waren gekropen? Welnu *mi Domine*, gelijk deze lieve diertjes al piepende met hunne kopjes knikken en in slaap geraken zoo dat hunne geel blonde hoofdjes tot op den grond buigen, om telkens met een flaauw klinkende „*piep!*" even wakker te worden,—lodderig rond te kijken en weder piepend in te slapen, *zoo* zitten ook mijne lieve kuikentjes gedurende ons *kollegium* van half *twee* tot *vier* ure bij mij — die als het ware hunne *klokhen Curator*, of *Campeador* ben.

Deze slaaplievende-werkelooze dutzucht mijner geliefde kippetjes, welke mijne *docenten* zelf niet spaart, wanneer *Morpheus* met zijne looden vingers hun eenmaal de oogleden heeft aangeraakt, wekt mijn ontroerd gevoel op.—Denkt niet, dat deze rampzalige toestand wordt veroorzaakt, door *Hem* of door den kort te voren, gehouden maaltijd, waarvan wij Latijnen gewoonlijk, doch juist, de spreuk ontleenen onzer oude *Auctores*:—„ *Plenus ventur non studet libenter.*"—maar geweten moet worden, aan den ondragelijken stand der zon, en veroorzaakt wordt door de onzettende hitte binnenshuis.—Stel U de broeihitte vóór in onze schoollokalen,—voeg daar bij, de uitwaseming van een groot aantal studerenden die pas gemaaltijd hebben, en waarschijnlijk, alles door elkander gerekend,—een *composita* in zich hebben waarvan de gevolgen onberekenbaar zijn,—denk na over hunnen half bewusteloozen toestand, waardoor het juiste *décorum* zoo ligt verwaarloosd wordt, en gij zult eenigermate begrijpen.

„*Wat schaduw af er heerscht, op mijn' bedroefde dagen.*"

In dezen tijd toch staat de malle zon op den middag, *zoo* regt boven onze hoofden naar beneden te gluren, als of zij er genoegen in heeft om ons op de beleefdste wijze te doen blakeren — of ons arme schepselen het beetje schaduw dat wij hier hebben wil ontnemen, daar ik ook in deze gloeihitte deel verander ik de dichterlijke *phrase* en zeg:

„*Wat gloeijing of er heerscht, op mijn' bedroefde dagen*"

van daar dan ook waarde FURETI, komt het dat ik, mijne lessen aan de kleinen des namiddags slapende geef,— een spijsverteerings maatregel voor mij zelven, dien ik mij vast heb voorgenomen vol te houden — en zoo zitten wij *theoretisch* en *practisch* te leeren, dat wij zweeten.

Bejammerend is het nu echter, dat deze nieuwe en zoo best ingang vindende leer *methode*, mijne *auctoriteit* en *professoraal* aanzien besnoeit, terwijl het tevens de groeikracht van diepe kennis in de hersenen pap mijner lieve kuikentjes, niet erg bevordert, maar zoude het beter gaan? vraag ik — wanneer wij niet sliepen? immers wij verkeeren in denzelfden toestand, als die drie arme stakkers in den gloeijenden oven, en studeer dan eens; och ik ben nog vol verwondering, dat de kleinen, bij de inspanning die zij doen, om zoo lang wakker te blijven, dat zij hunne neuzen hebben gesnoten, hunne hoofden niet van elkander barsten, of dat de oude *Meditationes* die ik er als het ware met een perspomp heb ingekregen — niet door de hitte zulken hoogen *spiritus* graad verkrijgen, dat zij aan de half bewustelooze hersenen ontsnappen.

Zie mijn waarde FURETI nu dacht ik niet beter te kunnen doen dan *Uwé* eens te verzoeken over deze zaak eens regt *Medice* te schrijven, en daar bij in overweging te geven of het niet beter zoude zijn, dat de *vacantie* op de scholen, *niet* werd gegeven in de *hondsdagen*, zoo als dat in ons lieve Vaderland gebruikelijk is, omdat dan aldaar de zon haar hoogste toppunt bereikt heeft, — doch *nu* daar de zon in den tegenwoordigen tijd alhier haar hoogste stand heeft en door de dampige tropische atmospheer een gloeijende ongezonde hitte veroorzaakt.— Is deze wijze door de eenmaal ingestelde orde niet wel mogelijk, dan wenschte ik toch door opmerking de vaders en moeders attent te maken, 1. op de verpligtende liefde voor hun kroost.— 2. op het weinige nut dat de kleinen hebben, om nademiddags op de school te komen broeijen.— 3. op de voortdurende verstoring mijner slaap lust en 4. om de kleinen zelven, die veel gemakkelijker te huis slapen als bij mij — terwijl ik hoop dat door deze gewigtige punten, de ouders zullen worden aangespoord om mij te autoriseren de lieve jeugd *Licentiam* te geven des nademiddags, zoo lang die versmeltende hitte duurt, terwijl ik mij verzekerd houde, dat de namiddag scholen, niet alleen hoogstschadelijk voor de gezondheid der kleinen is; maar stellig nooit zouden zijn ingesteld, waren er bij den aanvang der schepping reeds mannen van ons vak geweest.

Ik hoop dat mijn verzoek niet te laat komt, want ons staan nog eene menigte gloeiheete dagen voor de deur zoo dat ik er voor beef en sidder, terwijl ik mij vlei, met een gunstig gevolg op dit mijn betoog, neem ik in aanmerking, de algemeene onovertreffelijke zucht, die alhier bij zoo velen in denken en handelen voor *slapen* bestaat, en waaromtrent wij niet mogen klagen, dat geen belangrijke vorderingen gemaakt worden.

Neem aan de verzekering mijner hoogachting.

Uw Dienaar,

Professor PUBLICI.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 21sten dezer, de Nd. Am. Brik *South Boston*, kapt. Cunningham, van Gloucester.

Den 22sten, de Eng. schoener *Waterlillij* kapt. Johnson, van Barbados.

Den 23sten, de Nd. Am. brik *Henry*, kapt. Homans', van Gloucester.

Idem, de Nederl. schoener *Emma*, kapt. van Wilgen, van Demerarij.

VERTROKKEN.

Den 21sten, de Fransche oorlogschoener *Laborieuse*, kommandant Depuids; naar Caijenne.

Idem, de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, naar Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 23sten, de Eng. Brik *Benjamin Cushing*, naar Gloucester, lading 118 vaten Melassie 16,214 Gallons, 97 vaten Suiker 134,048 pond 135 balen Kakao 19,790 pond.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen adres bij J. H. Zaal. Sluit ultimo dezer.

Het schip *Sagitta*. kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Eng. schoener *Waterlilly*: de Heer D. Baëza.

Met de Nederl. schoener *Emma*: de Heeren V. Bartoccini, D. von Königslöw en A. Limes.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

De op den 19den dezer bij inschrijving te koop aangeboden 18 vaten suiker van plantage *Lunenburg* zijn *niet toegewezen*.

KAKAO. Den 23n. van Plant. *Concordia*, 3,700 pond, a 20,06 cts.

Idem, idem, van Plant. *Caledonia*. *P. m.* 20,000 pond, a 20,06 cts.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 15n. tot den 22n. April 1859, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 15den, Susanna Isabella Leckie, 28 jaren en 5 maanden.

Den 18den, Dirk van der Made, 38 jaren, matroos aan boord van Z. M. brik *Zeehond*.

Den 19den, Rebecca Bueno de Mesquita, Echtg. van Bernat Ballin, 21 jaren en 11 m.

Idem, Frederica Francina Veronica van Saalie, 53 jaren.

Den 20sten, Johannis Jacobus Ooijkaas Jr, Echtg. van Wilhelmina Elisabeth Paulina van Casteren, 44 jaren en 3 maanden.

Den 21sten, Susanna Cornelia Buillab, 55 jaren.

Idem, Sellij Samuels, 32 jaren.

Idem, Daniel Mendes Quiros, zoon van Mordechaij Mendes Quiros en van Sara Nunes Vas, 2 maanden.

Den 22sten, Mozes David Sanches, 36 jaren.

Idem, Carolina Jacoba Delmonte, 4 maanden en 5 dagen.

CORRESPONDENTIE.

Het artikel van ..B... en het versje van F. W. G. D. kunnen niet geplaatst worden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN

Aan den Agent van Policie M. Soesman, is, op zijn verzoek, een *eervol* ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Agent van Policie J. Vasseur, is uit 's lands dienst ontslagen.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 15n. April.

Van de slaven *Christiaan*, geboren in 1839, en *Antje*, geboren in 1844, kinderen van *Kokette*, toebehoorende aan C. P. Limes.

Van de slavin *Marie*, wier geboortejaar en moedersnaam onbekend zijn, en hare dochter *Juliana Carolina*, geboren in 1858, toebehoorende voor den vrijdom aan C. J. Hering.

Van den slaaf *Hendrik*, geboren in 1805, zoon van *Saraatje*, toebehoorende aan plant. *de Lemmert*, divisie *boven Cottica en Perica*.

Den 22sten.

Van het slavenkind *Rosalina*, geboren in 1858, dochter van *Dido*, toebehoorende aan Plant. *Elisabetshof*, divisie *Para*.

Van het slavenkind *Jacquelina*, geboren in 1847, dochter van *Henriette*, toebehoorende aan Plant. *Sophia'slust*, divisie *boven Cottica* en *Perica*.

Van den slaaf *John*, geboren in 1828, zoon van *Madelon*, toebehoorende aan plant. *Sophia'slust*, divisie *boven Cottica* en *Perica*.

Van den slaaf *Pieter*, geboren in 1829, zoon van *Madelon* toebehoorende aan plant. *Sophia'slust*, divisie *boven Cottica* en *Perica*.

Bij Gouvernements resolutie van den 16n. April No. 4, is aan het kind Emanuel Samuel Zord vergund, om met weglating van zijnen familienaam *Zord*, dien van BOEREVEEN te voeren, en zich alzoo te noemen:

Emanuel Samuel Boereveen.

Bij Gouvernements resolutie van den 18n. April No. 1, is tot Lid van de Commissie van Onderwijs benoemd, de heer Mr. P. H. Verbeek.

Bij het Bestuur is het verzoek gedaan om de slavin *Anna*, geboren in 1834, dochter van de slavin *Sose*, van den naam van plantage *Broederhoop*, gelegen in de divisie *Beneden Cottica*, voor den vrijdom afteschrijven.

Tijd van verzet *veertien* dagen, gerekend van den 20n. April 1859.

Politie.

Eene KLEINE PONT of LASTDRAGER op de rivier drijvende gevonden zijnde, kan de regtmatige eigenaar tot teruggbekoming zich aanmelden op het Bureau van Politie.

Paramaribo, den 20 *April* 1859.

Transport.

Den 5n. April 1859. J. J. H. Averlo aan A. F. Wartena, van het bloote Erf aan de *Wagewegstraat*, N. W. La. B No. 164, O. W. La. D. No. 109.

Paramaribo, den 6 *April* 1859.

Den 13n. April 1859. De Exploicteur van W. E. Ruhmann, van de Plantaadje *Nieuwhoop*, cum annexis gelegen aan de rivier *boven Commewijne*.

Paramaribo, den 13 *April* 1859.

Den 15n. April 1859. J. M Nieuwenhuijzen Erfgename van wijlen hare dochter A. A. van Zuijlen, aan P E Triebels, van het Huis en Erf aan de *Princestraat*, N. W. La. E No. 276, O. W. La. D No. 875.

Paramaribo, den 18 *April* 1859.

Op den 8n. April 1859 is aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* gedevolveerd, de boedel van Hendrik Frederik Jong, overleden op den 8n. April 1859.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, om aan het departement voormeld van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde *Administratie is bepaald*.

Paramaribo, den 13 *April* 1859.

De provisioneele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal over *vier* weken, den juisten tijd nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen.

Het ERF met de daaropstaande gebouwen gelegen aan de *Domneckreek* of *Drambrandersgracht*, bekend onder O. W. La. D No. 41, N. W. La E No. 112, aankomende den Boedel Laura van Vogt.

En

Over *zes* weken het ERF met de daaropstaande gebouw5n gelegen aan de *Pontewerfstraat*, bekend onder O. W. La. D No. 41, N. W. La. F No. 93, aankomende den boedel Hendrik Frederik Jong.

Over *zes* maanden:

Een *achtste* aandeel in het *kwart* lotland L. L., gelegen aan de rivier *beneden Saramacca*, ter linkerhand in het afvaren, met de daaropstaande werkende SLAVEN en verdere aankleven, aankomende den boedel John. Elder.

Paramaribo, den 13 *April* 1859.

Paramaribo, den 13 *April* 1859.

Naar aanleiding van art. 26 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* (G. B. No. 1 van 1836) liggen voor den tijd van *drie* weken ter Secretarie van het Commissariaat voor genoemd Departement, voor Crediteuren ter *visie*, de Boedelsbeschrijvingen van de *solvente* boedels van Johannis Toepet en Adriaan Niebert en van de *insolvente* boede's van Sara Salomon Samson en Pierre Aimé Joseph du Bus zich geschreven hebbende Pierre du Bus, alsmede voor zoover laatstgemelde boedels betreft, de rekening en verantwoording benevens de daarop geformeerde balans met inthimatie om, wanneer zij eenige aanmerkingen het zij op de gegrondheid of de hoegrootheid der daarop voorkomende schuldvorderingen, het zij op de rangschikking der Crediteuren, of eenige remarques of zoogenoemde debatten op de rekening en verantwoording mogten hebben in het midden te brengen, daarvan binnen den tijd van *drie* weken, na den dag, waarop de bevoegdheid, om van de bedoelde stukken *visie* te nemen is geëxpireerd, bij eenig behoorlijk schriftuur aan Commissarissen te doen blijken.

ADVERTENTIëN.

CONCORDIA.

VERG. en REC. in den 1n. of LL. Gr. op WOENSDAG den 27n. dezer, des avonds te *half zeven* uren *precies*.

[5870]

Via Nickerie naar Demeraij.

Zal in den loop deze week vertrekken de Nederlandsche schoener *Emma*, kapt. VAN WILGEN, Voor vracht en passage, adres bij

[ ] SANDTMAN & Co.

(5675) Overleden te *Curaçao* op den 9den Februarij, in den ouderdom van 83 jaren, mijne geliefde Moeder JOHANNA CATHARINA CHARJE Weduwe AUGUST WILHELM NEUMAN.

Plantage *Alkmaar*, den 16 *April* 1859.

C. P. NEUMAN.

Eenige Kennisgeving.

(5871) Tot onze innige droefheid overleed alhier in den jeugdigen leeftijd van 36 jaren en 7 weken, onze geliefde en éénige Broeder MOZES DAVID SANCHES.

Zoo strekt deze als bijzondere en algemeene kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

Paramaribo, den 22 *April* 1859.

C. NAHAR, geb: SANCHES.
S. D. SANCHES.
Wed. J. S. CONTENT, geb: SANCHES.

De vroeger geannonceerde verkoop van al het VEE, de GEBOUWEN, GEREEDSCHAPPEN, enz., aankomende de Maatschappij *tot bevordering van den landbouw onder de vrije Bevolking*, is uitgesteld tot WOENSDAG den 27sten dezer des morgens ten *negen* uren, op de plaats der Maatschappij.

Paramaribo, den 23 *April* 1859.

De benoemde Commissie tot liquidatie van voormelde Maatschappij,

H. G. ROUX.
H. H. KRAMER.
J. F. BETTEN.

De verkoop van MEUBELEN enz. alsmede van het HUIS en ERF aan de *Klipsteenenstraat*, aankomende de Wed. J. G. KRAMER geb. BROUWER zal plaats vinden DONDERDAG 28n. dezer, e. k. 's namiddags 4 uren door den Vendumeester J. C. GOMPERTS, in gemeld huis.

De Goederen zijn 's daags vóór en op den verkoopdag te bezigtigen. (5872)

(5873) Over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, zal door een der Vendumeesters publiek op vendu verkocht worden:

Het *Huis* en *Erf*, op den hoek van de *Waterkant* en *Oranjestraat*, O. W. La. A No. 59, en thans N. W. La. A No. 116, aankomende den uitlandigen Heer J. A. SCHEIDERMAN. — Inmiddels is het UIT DE HAND TE KOOP.

Nadere informatien te bekomen bij den gemagtigde van genoemden eigenaar.

Paramaribo, den 23 *April* 1859.

H. KNOCH.

VENDU

ten huize van P. R. PLANTEAU, door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ op WOENSDAG den 27 en VRIJDAG den 29 April e. k. des namiddags om 4 ure.

(5874)

Weggedreven

of *gestolen* Maandag den 18den dezer, 's avonds bij hoogwater uit de sluistrens van Plant: *Susanna'sdaal*, EEN OPGEBOEID CORJAAL 40 voet lang, bijzonder plat en breed van façon, van beneden met menie geverfd. — De vinder wordt vriendelijk verzocht, hetzelve tegen belooning op het Etabl: *Clevia* of aan den ondergeteekende te bezorgen.

Paramaribo, den 23 *April* 1859.

( ) H. CLEMENS.

Bijzonder

Versche TUINZADEN, als:

Slagzwaard Snijboonen,
Wortelen,
RADIJS,
PIETERSELIE
SELDERIJ,
SALADE,
Carboeger Salade,
Pieterseliewortelen,
SAVOOIKOOL,
WITTE DITO,
RAMMENAS,
Geele en Witte *Rapen*,
KERVEL,
KNNOSELDERIJ.

Verkrijgbaar bij
FERD. HARTEN.
( )

Johan Lugard

heeft op nieuw ontpakt:

Een assortiment *Schoenen* waaronder Dames *Laarsjes* met *hakken*.

( )

14 Vts *SUIKERVATEN HOEPELS*, te bekomen bij *J. H. KRUSE*.

( )

Ontvangen per de *South Boston* en verkrijgbaar bij

Eduard Kölle:

Bakkeljaauw, Haring,
Supra fine ***BLOM***,
Beschuit en Crackers,
Prime, Mess en Clear SPEK,
HAMMEN in tierces,
PLEETE en Extra MESS BEEF.

TABAK.

WINCHESTER'S en VET *KAARSEN* van 6 en 12 in het pond.

Nog voorradig:

PIK, TEER, BREEUWWERK, Molensmeer, GROF en EPSOM ZOUT, Blinders-

( )

( ) Aangebragt per de *Lorelei* en ontpakt bij

A. D. PINEDO:

Extra Satijnen Flambards HOEDEN *naar den laatsten smaak*, Dito Franschen Dames LAARSJES en SCHOENTJES *voor verminderde prijzen*, Elegante Kinderen HOEDJES met en zonder Pluimen.

Voorts een assortiment CRISTALLEN **VOORWERPEN** geschikt tot TROUW-CADEAUX, Beste *Stalen Pennen*, en veel *Rariteiten* meer.

( ) Aangebragt per *Transit* van *Curaçao*:

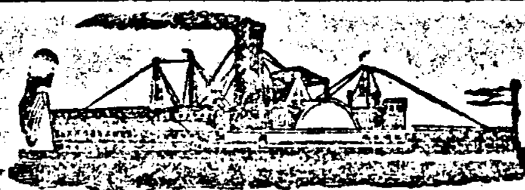
Steen Ezels,
Grof Zout,
Stroo- en Panama Hoeden,
Curaçaosche MATTEN,
Mahonijhouten RONDE TAFELTJES.

Verkrijgbaar bij
D. C. MUNRO.

à Contant te bekomen bij

A. LEVI & C°.

VRUCHTEN op sap, *dito* op brandewijn *à f* 12 't dozijn. ( )

RIVIER-STOOMVAART DIENST.

De reizen van de "*ELIZA*" van den 8 tot den 30 MEI 1859, zijn bepaald als volgt:

Van *Paramaribo* naar Post *Sommelsdijk*,			Van Post *Sommelsdijk* naar *Paramaribo*,		
den 8 Mei	des morgens	8 uur.	den 8 Mei	des namiddags	2 uur.
» 17	» »	11 »	» 18	» morgens	10 »
» 27	» »	8 »	» 27	» namiddags	2 »
Van *Paramaribo* naar Pl. *Munnickendam*,			Van Pl. *Munnickendam* naar *Paramaribo*,		
den 10 Mei	des morgens	8 uur.	den 11 Mei	des morgens	7 uur.
» 20	» »	8 »	» 21	» »	8 »
» 29	» »	9 »	» 30	» »	7 »
Van *Paramaribo* naar Pl. *Canawappibo*,			Van Pl. *Canawappibo* naar *Paramaribo*,		
den 14 Mei	des morgens	9 uur.	den 15 Mei	des morgens	8 uur.
» 23	» »	8 »	» 24	» »	8 »
Van *Paramaribo* naar Pl. *Rac à Rac*,			Van Pl. *Rac à Rac* naar *Paramaribo*,		
den 12 Mei	des morgens	9 uur.	den 12 Mei	des namiddags	2 uur.
» 26	» »	8 »	» 26	» »	1 »

Paramaribo, *den* 23 *April* 1859.

H. LYON & Co.

De Pillen van Holloway,

geven verbazende uitkomsten in gevallen van roos. De heer W. Z. te Tilburg, was zeer onderhevig aan roos en deze huidontsteking had zich over zijn geheele ligchaam verspreid, en niettegenstaande bij menigvuldige geneesmiddelen had gebruikt vond hij geen baat. Eindelijk nam hij zijne toevlugt tot de zalf en pillen van HOLLOWAY en het gevolg daarvan was, dat hij, in weinig weken tijds geheel hersteld was. Dit geval heeft veel indruk verwekt.

Deze *Zalf en Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1 en *f* 3. ( )

GEDRUKT BIJ A. L G. DE RANDAMIE